

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

15 septembrie 2022*

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Procedura europeană de somație de plată – Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 – Articolul 16 alineatul (2) – Termenul de 30 de zile pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată – Articolul 20 – Procedura de reexaminare – Articolul 26 – Aplicarea dreptului național în privința aspectelor procedurale nereglementate expres de acest regulament – Pandemia de COVID-19 – Reglementare națională care prevede o întrerupere de câteva săptămâni a termenelor procedurale în materie civilă”

În cauza C-18/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 27 noiembrie 2020, primită de Curte la 12 ianuarie 2021, în procedura

Uniqa Versicherungen AG

împotriva

VU,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna K. Jürimäe (raportoare), președintă de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a treia, și domniile N. Jääskinen, M. Safjan și N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul A. M. Collins,

grefier: doamna M. Krausenböck, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 19 ianuarie 2022,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Uniqa Versicherungen AG, de S. Holter, Rechtsanwalt, și S. Pechlof, Prozessbevollmächtigter;
- pentru VU, de M. Brandt, Rechtsanwalt;

* Limba de procedură: germana.

- pentru guvernul austriac, de A. Posch, E. Samoilova, U. Scheuer și J. Schmoll, în calitate de agenți;
 - pentru guvernul elen, de S. Charitaki, V. Karra și A. Magrippi, în calitate de agenți;
 - pentru Comisia Europeană, de M. Heller și I. Zaloguin, în calitate de agenți,
- după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 31 martie 2022,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 20 și 26 coroborate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO 2006, L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 (JO 2015, L 341, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1896/2006”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Uniqa Versicherungen AG, o societate de asigurări austriacă, pe de o parte, și VU, un resortisant german, pe de altă parte, cu privire la executarea unei somații europene de plată care a fost notificată acestuia din urmă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (8), (9), (18) și (24) ale Regulamentului nr. 1896/2006 au următorul cuprins:
 - „(8) Barierele în calea accesului la o justiție eficientă care rezultă din această situație în litigiile transfrontaliere, precum și denaturarea concurenței în cadrul pieței interne din cauza dezechilibrelor în funcționarea instrumentelor procedurale puse la dispoziția creditorilor în diferite state membre fac necesară o legislație comunitară care să garanteze condiții identice creditorilor și debitorilor pe tot cuprinsul Uniunii Europene.
 - (9) Scopul prezentului regulament este de a simplifica, de a accelera și de a reduce costurile de procedură în cauzele transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate, prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată, și de a asigura libera circulație a somațiilor europene de plată în cadrul tuturor statelor membre prin stabilirea unor standarde minime prin respectarea cărora nu mai este necesară nicio procedură intermediară în statul membru de executare înaintea recunoașterii și executării.

[...]

(18) Somația europeană de plată ar trebui să informeze pârâtul că poate plăti reclamantului suma stabilită sau poate face opoziție în termen de treizeci de zile în cazul în care intenționează să conteste creanța. Pârâtul ar trebui să primească de la reclamant informații complete privind creanța și, de asemenea, ar trebui să fie prevenit în legătură cu valoarea juridică a somației europene de plată și, în special, în legătură cu consecințele pe care le-ar avea necontestarea creanței.

[...]

(24) O opoziție prezentată în termenul prevăzut ar trebui să pună capăt procedurii europene a somației de plată și să ducă la trecerea automată a litigiului la procedura civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut în mod expres oprirea procedurii în această eventualitate. În sensul prezentului regulament, conceptul de «procedură civilă de drept comun» nu ar trebui să fie neapărat interpretat în conformitate cu legislația națională.”

4 Potrivit articolului 1 din acest regulament:

„(1) Prezentul regulament are drept obiect:

(a) simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată și

(b) asigurarea liberei circulații a somațiilor europene de plată în toate statele membre prin stabilirea unor standarde minime prin respectarea cărora nu este necesară nicio procedură intermediară în statul membru de executare înaintea recunoașterii și executării.

(2) Prezentul regulament nu împiedică reclamantul să-și valorifice o creanță în sensul articolului 4 recurgând la o altă procedură prevăzută de legislația unui stat membru sau de legislația comunitară.”

5 Articolul 12 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede:

„În somația europeană de plată, pârâtul este informat cu privire la posibilitatea:

(a) de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată

sau

(b) de a se opune somației de plată făcând opoziție la instanța de origine, opoziție care trebuie trimisă în termen de treizeci de zile de la data la care i s-a comunicat sau notificat somația.”

6 Articolul 16 din același regulament, intitulat „Opoziția la somația europeană de plată”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul tip F din anexa VI care îi este transmis odată cu somația europeană de plată.

(2) Opoziția se trimite în termen de treizeci de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât.

(3) Pârâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.”

7 Articolul 17 din Regulamentul nr. 1896/2006, intitulat „Efectele opoziției”, prevede:

„(1) În cazul în care s-a făcut opoziție în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), procedura continuă în fața instanțelor competente ale statului membru de origine, cu excepția cazului în care reclamantul a solicitat în mod expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz. Procedura continuă în conformitate cu normele:

(a) procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 [al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO 2007, L 199, p. 1)], dacă este cazul sau

(b) oricărei proceduri civile naționale adecvate.

(2) Dacă reclamantul nu a indicat care dintre procedurile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b) solicită să fie aplicată creanței sale în cadrul procedurii care urmează în cazul în care pârâtul face opoziție sau dacă reclamantul a solicitat aplicarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, unei cereri care nu intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament, se trece la procedura civilă națională adecvată, cu excepția situației în care reclamantul a solicitat în mod expres să nu se facă o astfel de trecere.

(3) Atunci când reclamantul și-a valorificat creanța recurgând la procedura europeană de somație de plată, nicio dispoziție din dreptul național nu aduce atingere poziției sale în cadrul procedurii civile ulterioare.

(4) Trecerea la procedura civilă în sensul alineatului (1) literele (a) și (b) este reglementată de dreptul statului membru de origine.

(5) Reclamantul este informat cu privire la orice opoziție făcută de pârât și la orice trecere la procedura civilă, în sensul alineatului (1).”

8 Articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, intitulat „Reexaminarea în cazuri excepționale”, prevede:

„(1) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine în cazul în care:

(a) (i) somația de plată a fost comunicată sau notificată în conformitate cu una din modalitățile prevăzute la articolul 14

și

(ii) comunicarea sau notificarea nu a intervenit în timp util pentru a-i permite să-și pregătească apărarea, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

sau

(b) pârâtul a fost împiedicat să-și conteste creanța de cauze de forță majoră sau datorită unor circumstanțe extraordinare, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

cu condiția ca, în ambele cazuri, să acționeze cu promptitudine.

(2) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are, de asemenea, dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine atunci când somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, ținând seama de cerințele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstanțe excepționale.

(3) În cazul în care instanța respinge cererea pârâtului pe motiv că nu este îndeplinită niciuna din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată rămâne valabilă.

În cazul în care instanța hotărăște că reexaminarea se justifică pe motiv că este îndeplinită una din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată este nulă și neavenită.”

9 Potrivit articolului 26 din acest regulament, intitulat „Relația cu dreptul procesual național”:

„Orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres prin prezentul regulament este reglementat de legislația națională.”

Dreptul austriac

10 Articolul 1 alineatul (1) din COVID-19-Justiz-Begleitgesetz (Legea națională privind măsurile de însoțire referitoare la COVID-19 în domeniul justiției) din 21 martie 2020 (BGBl. I Nr. 16/2020), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Legea austriacă privind COVID-19”), a prevăzut că, în procedurile jurisdicționale în materie civilă, toate termenele procedurale care au început să curgă după 21 martie 2020 sau care nu au expirat încă la această dată se suspendă până la 30 aprilie 2020 și reîncep să curgă de la 1 mai 2020.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

11 La 6 martie 2020, Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Tribunalul Districtual pentru Cauze Comerciale din Viena, Austria) a emis, la cererea Uniqa Versicherungen, o somație europeană de plată care i-a fost notificată la 4 aprilie 2020 lui VU, persoană fizică cu reședința în Germania. Aceasta din urmă a formulat opoziție la respectiva somație de plată prin actul depus la poștă la 18 mai 2020. Instanța menționată a respins opoziția formulată de VU pentru motivul că nu a fost introdusă în termenul de 30 de zile prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

12 Handelsgericht Wien (Tribunalul Comercial din Viena, Austria), instanță de apel, a anulat această ordonanță în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Legea austriacă privind COVID-19.

- 13 Uniqa Versicherungen a declarat recurs împotriva deciziei Handelsgericht Wien (Tribunalul Comercial din Viena) la Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), instanța de trimitere în prezenta cauză.
- 14 Această instanță subliniază că articolul 1 alineatul (1) din Legea austriacă privind COVID-19 constituie un răspuns la o situație în care, din cauza bolii atât a personalului judiciar, cât și a personalului auxiliar de justiție sau a părților sau ca urmare a măsurilor luate, respectarea termenelor procedurale nu era întotdeauna posibilă.
- 15 Potrivit instanței de trimitere, în doctrina austriacă s-au exprimat opinii divergente cu privire la aspectul dacă această reglementare națională poate fi aplicată termenului de formulare a opoziției la o somație europeană de plată, care este stabilit la 30 de zile prin articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, sau dacă articolul 20 din acest regulament exclude aplicarea reglementării naționale menționate în privința termenului pentru formularea opoziției.
- 16 O parte a doctrinei austriece ar susține că articolul 20 din regulamentul respectiv prevede o posibilitate de reexaminare a somației europene de plată care poate conduce la anularea acestei somații, în special în cazurile de forță majoră sau de circumstanțe extraordinare, precum criza legată de COVID-19. Potrivit acestui aviz, nu ar fi permis să se recurgă la dreptul național pentru a ține seama de un astfel de caz, acesta din urmă fiind reglementat în mod exhaustiv de același regulament.
- 17 Potrivit unei alte opinii susținute în doctrină, articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006 nu ar împiedica aplicarea unei reglementări naționale precum articolul 1 alineatul (1) din Legea austriacă privind COVID-19. Astfel, articolul 16 alineatul (2) din acest regulament ar prevedea numai durata termenului de opoziție, în timp ce problema întreruperii eventuale a acestui termen nu ar fi fost reglementată de dreptul Uniunii. Prin urmare, ar trebui să se aplice articolul 26 din regulamentul menționat, care face trimitere la dreptul național pentru orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres de același regulament. Din această perspectivă, articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006 ar avea ca scop numai să asigure echitatea în cazuri particulare și nu ar conține dispoziții generale care să reglementeze o situație excepțională precum criza COVID-19.
- 18 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Dispozițiile articolelor 20 și 26 din [Regulamentul nr. 1896/2006] trebuie interpretate în sensul că se opun întreruperii termenului de 30 de zile pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată, stabilit la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament, întrerupere prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din [Legea austriacă privind COVID-19], în temeiul căruia, în cauzele civile, toate termenele procedurale al căror fapt generator a intervenit după 21 martie 2020 sau care nu au expirat încă până la această dată se întrerup până la 30 aprilie 2020 și încep să curgă din nou de la 1 mai 2020?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 19 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolele 16, 20 și 26 din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unei reglementări naționale, adoptată cu ocazia apariției pandemiei de COVID-19 și

care a întrerupt timp de aproximativ cinci săptămâni termenele procedurale în materie civilă, în privința termenului de 30 de zile acordat la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament pârâtului pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată.

- 20 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că reiese din considerentul (9) și din articolul 1 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat că acesta are drept obiect printre altele simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată.
- 21 Această procedură simplificată și uniformă nu este contradictorie. Pârâtul nu are cunoștință de emiterea somației europene de plată decât în momentul în care aceasta îi este comunicată sau notificată. Astfel cum reiese din articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1896/2006, doar la acest moment el este informat cu privire la faptul că are posibilitatea fie de a plăti reclamantului suma care este menționată în somație, fie de a se opune, făcând opoziție la instanța de origine (Hotărârea din 13 iunie 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, punctul 29).
- 22 Articolul 16 alineatul (1) din regulamentul respectiv precizează în această privință că pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine. Alineatul (2) al acestui articol adaugă că opoziția se trimite în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât.
- 23 Astfel, după cum se arată la articolul 17 din Regulamentul nr. 1896/2006, interpretat în lumina considerentului (24) al acestui regulament, pârâtul poate, prin formularea opoziției în termenul acordat, să pună capăt procedurii europene de somație de plată și să determine trecerea automată a litigiului la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă prevăzută de Regulamentul nr. 861/2007 sau la orice procedură civilă națională adecvată, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut în mod expres oprirea procedurii în această eventualitate.
- 24 Această posibilitate de a formula opoziție urmărește să compenseze faptul că sistemul instituit prin Regulamentul nr. 1896/2006 nu prevede participarea pârâtului la procedura europeană de somație de plată, permițându-i-se să conteste creanța după emiterea somației europene de plată (Hotărârea din 13 iunie 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, punctul 30). Așadar, această fază a procedurii este esențială pentru a garanta respectarea dreptului la apărare, consacrat la articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 25 Procedura de opoziție este completată de dreptul pârâtului de a solicita reexaminarea somației europene de plată, după scurgerea termenului pentru formularea opoziției. Această reexaminare poate interveni însă, după cum o arată chiar titlul articolului 20 din regulamentul menționat, doar în „cazuri excepționale” (Hotărârea din 22 octombrie 2015, Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, punctul 29).
- 26 În ceea ce privește, mai precis, articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1896/2006, acesta prevede că se poate proceda la reexaminarea unei somații europene de plată atunci când nerespectarea termenului de opoziție de 30 de zile, prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament, rezultă din existența unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe extraordinare care au împiedicat pârâtul să formuleze opoziție în acest termen.
- 27 După cum reiese din modul de redactare a respectivului articol 20 alineatul (1) litera (b), pentru ca pârâtul să poată solicita în mod întemeiat reexaminarea somației europene de plată în temeiul acestei dispoziții, este necesar să fie îndeplinite trei condiții cumulative, și anume, în primul rând,

prezența unor circumstanțe extraordinare sau a unui caz de forță majoră din cauza cărora pârâtul a fost împiedicat să conteste creanța în termenul prevăzut în acest scop, în al doilea rând, inexistența unei culpe a pârâtului și, în al treilea rând, condiția ca acesta din urmă să acționeze cu promptitudine (a se vedea în acest sens Ordonanța din 21 martie 2013, Novontech-Zala, C-324/12, EU:C:2013:205, punctul 24).

- 28 Pe de altă parte, în ceea ce privește economia Regulamentului nr. 1896/2006, din articolul 1 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, interpretat în lumina considerentului (9) al acestuia, reiese că regulamentul respectiv corespunde unor „standarde minime” stabilite pentru a asigura libera circulație a somațiilor europene de plată. Același regulament instituie astfel un instrument uniform de recuperare care garantează condiții identice creditorilor și debitorilor în întreaga Uniune, prevăzând totodată aplicarea dreptului procedural al statelor membre în ceea ce privește orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres de acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2016, Flight Refund, C-94/14, EU:C:2016:148, punctul 53).
- 29 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie să se răspundă la întrebările instanței de trimitere.
- 30 În speță, respectiva instanță ridică problema dacă articolul 26 din Regulamentul nr. 1896/2006 permite aplicarea, în termenul de 30 de zile prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată, a unei reglementări naționale care, din cauza pandemiei de COVID-19, a întrerupt, pentru o perioadă de aproximativ cinci săptămâni, termenele procedurale în materie civilă sau dacă, dimpotrivă, articolul 20 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că reglementează în mod exhaustiv drepturile procedurale ale pârâtului în cazul unor circumstanțe excepționale, precum cele legate de pandemia de COVID-19, astfel încât articolul 26 din același regulament nu ar fi aplicabil.
- 31 În această privință, este desigur posibil ca un pârât într-o procedură europeană de somație de plată să fi fost împiedicat să formuleze opoziție la această somație din cauza unor circumstanțe extraordinare legate de pandemia de COVID-19. În acest caz, el este îndreptățit, cu respectarea tuturor condițiilor enunțate la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1896/2006 și amintite la punctul 27 din prezenta hotărâre, să solicite reexaminarea somației menționate în fața instanței competente din statul membru de origine.
- 32 În aceste condiții, Curtea a statuat deja că, întrucât legiuitorul Uniunii a intenționat să limiteze procedura de reexaminare la situații excepționale, această dispoziție trebuie în mod necesar să facă obiectul unei interpretări stricte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 2015, Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, punctul 31). Astfel cum rezultă din însuși modul de redactare a dispoziției menționate, în special din condiția enunțată în aceasta referitoare la inexistența unei culpe a pârâtului, circumstanțele extraordinare vizate de aceeași dispoziție corespund unor circumstanțe specifice situației individuale a pârâtului în cauză. În contextul pandemiei de COVID-19, această situație se regăsește, de exemplu, în cazul unei afecțiuni sau a unei spitalizări a acestuia din urmă, legată de coronavirus, care l-ar fi împiedicat să își exercite dreptul la opoziție în termenul prevăzut în acest scop.
- 33 Articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1896/2006 nu are în schimb vocația de a se aplica unor circumstanțe extraordinare de natură sistemică, precum cele legate de apariția pandemiei de COVID-19, care au afectat, în mod generalizat, funcționarea și administrarea

- justiției, a cărei colaborare este totuși indispensabilă, potrivit articolului 12 alineatul (3) litera (b) și a articolului 16 alineatul (1) din acest regulament, pentru a permite pârâtului să își exercite în mod util dreptul de a formula opoziție, în termenul prevăzut, la somația europeană de plată care i-a fost comunicată sau notificată.
- 34 Trebuie amintit în această privință că, după cum s-a subliniat la punctul 28 din prezenta hotărâre, Regulamentul nr. 1896/2006 nu realizează o armonizare completă a tuturor aspectelor procedurii europene de somație de plată. El prevede astfel, conform articolului 26 din acesta, aplicarea dreptului procesual al statelor membre în privința oricărui aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres prin regulamentul menționat.
- 35 Or, deși articolele 16 și 20 din acest regulament consacră dreptul pârâtului de a formula opoziție la somația europeană de plată care i-a fost comunicată sau notificată prin armonizarea unui anumit număr de aspecte ale acestui drept, precum formalitățile și termenul de exercitare a dreptului menționat, momentul de la care începe să curgă acest termen, precum și cazurile excepționale în care, după expirarea termenului amintit, pârâtul poate solicita reexaminarea acestei somații, nici aceste articole, nici vreo altă dispoziție din regulamentul respectiv nu reglementează, în schimb, alte aspecte precum cauzele de întrerupere sau de suspendare a aceluiași termen pe durata curgerii sale. Prin urmare și conform articolului 26 din același regulament, statele membre au dreptul să reglementeze aceste din urmă aspecte și astfel să completeze aspectele procedurale care nu sunt reglementate de articolele 16 și 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.
- 36 În aceste condiții, conform unei jurisprudențe constante a Curții, este necesar să se precizeze că, deși, în lipsa unor norme ale Uniunii în materie, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a le stabili, în temeiul principiului autonomiei procedurale, acest lucru este valabil numai cu condiția ca aceste norme procedurale să nu fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor situații similare supuse dreptului intern (principiul echivalenței) și să nu facă imposibilă în practică sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii (principiul efectivității) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2021, *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 37 În ceea ce privește, în primul rând, respectarea principiului echivalenței, din cererea de decizie preliminară reiese că articolul 1 alineatul (1) din Legea austriacă privind COVID-19 se aplică fără distincție tuturor termenelor procedurale în cauzele civile, indiferent de temeiul juridic al acțiunii în discuție. Prin urmare, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, o astfel de reglementare pare să garanteze un tratament egal al procedurilor de somație de plată întemeiate pe dreptul național și al celor similare întemeiate pe Regulamentul nr. 1896/2006.
- 38 În ceea ce privește, în al doilea rând, principiul efectivității, o reglementare procedurală națională trebuie considerată conformă cu acest principiu dacă nu aduce atingere echilibrului instituit de Regulamentul nr. 1896/2006 între drepturile reclamantului și cele ale pârâtului în cadrul unei proceduri europene de somație de plată. În special, o reglementare națională care are ca efect întreruperea termenului de opoziție la o astfel de somație, stabilit la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament, respectă acest principiu atunci când este justificată de obiectivul care constă în garantarea respectării dreptului la apărare al pârâtului fără a face, în practică, excesiv de dificilă recuperarea rapidă și eficientă a creanțelor în cauză. În acest scop, perioada în care termenul respectiv este întrerupt trebuie să fie limitată la strictul necesar.

- 39 În speță, reglementarea națională în discuție în litigiul principal nu a adus nicidecum atingere aspectelor, amintite la punctul 35 din prezenta hotărâre, care au făcut obiectul unei armonizări prin Regulamentul nr. 1896/2006. Ea a prevăzut doar o întrerupere cu o durată limitată la aproximativ cinci săptămâni care a corespuns, astfel cum a fost confirmat în ședință de către guvernul austriac, perioadei în care, din cauza unor măsuri stricte de izolare impuse pe teritoriul național din cauza pandemiei de COVID-19, activitățile jurisdicționale au fost puternic perturbate. În plus, după cum a arătat Comisia în observațiile sale scrise, această reglementare nu a prevăzut reînceperea curgerii termenelor de opoziție care expiraseră înainte de intrarea sa în vigoare.
- 40 Sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, o asemenea reglementare procedurală națională pare, așadar, să fi permis amânarea doar cu câteva săptămâni a recuperării creanțelor, garantând în același timp menținerea efectivă a dreptului de opoziție, prevăzut la articolul 16 din Regulamentul nr. 1896/2006, esențial pentru echilibrul urmărit de legiuitorul Uniunii.
- 41 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată de instanța de trimitere că articolele 16, 20 și 26 din Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretate în sensul că nu se opun aplicării unei reglementări naționale, adoptată cu ocazia apariției pandemiei de COVID-19 și care a întrerupt timp de aproximativ cinci săptămâni termenele procedurale în materie civilă, în privința termenului de 30 de zile acordat la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament pârâtului pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 42 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolele 16, 20 și 26 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015,

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun aplicării unei reglementări naționale, adoptată cu ocazia apariției pandemiei de COVID-19 și care a întrerupt timp de aproximativ cinci săptămâni termenele procedurale în materie civilă, în privința termenului de 30 de zile acordat la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament pârâtului pentru a formula opoziție la o somație europeană de plată.

Semnături